

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 óra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ - HIVATALBA
varosháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, aug. 6-án
1871.
32. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tisztteletpéldány jár.
Egyes péld. ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői Iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely Ludas Matyi-nak
van szánya.

A p r i n c z i p á l i s h o z !

Azt írod, hogy változtassak
A formán,
Irdak rigmust más munderba
Más formán.
Változtassam hetenként a
Mértéket.
Majd ez jobban neveli az
Értéket!

Publikum is jobb szeretné
Jövőbe,
Ha másfajta is volna a
Bögőbe!
Hadd legyen hát — mondod pajtás
A rigmus
Egyszer spondeicus másszor
Jambicus!

Ugyan miért? magyarázd meg
Én nekem.
Miért legyen másféle hát
Énekem?!

Miért változtassam én meg
Az utat,
Mikor ez a mostani oly
Jól mutat?!

Láthatád, hogy még semmi nem
Törtene..
A melyre az a forma rá
Nem fére!
A miniszter, a pecosovics
Bigott pap,
Egyenlően, egy mértékkel
Mind ki kap!

Andrási is csak úgy kap mint
Tök Jankó.
A majomfrakk ép úgy mint a
Szürkankó;
Soh'se nézem kien mi az
Öltözet;
Hanem csak azt: hol és menyt
Vétkezett!

Mind egyforma mértékkel és
Mértékbe..
Szolgáltatom az ütletet
Izébe,
Mamelukk part és a dele-
Gáztzó,
Egy mértékbe kap akarmi
Nátzió!

Mészáros Károly

A hang ugyan néha-néha
Változik,
Hol kemény dűr, hol lágy mollba
Hullámzik!
De a taktus?: ez nem olyan
Mint a füst,
Mindig forte, mindig forte
Mindig üsd!

Csak akkor megy ma estosa
A midön
Túl repül a lelkem e rüt
S rongy időn,
Midön nem köti itt semmi
A röghöz,
Midön elszáll a **dicső nagy**
Öreghez!!!

Ne kívánd hát hogy elhagyjam
A módot,
Mely szerént már annyi rigmus
Íródott;
Azon tudok én írni a
Javából . .
Teremt'ütse önként jön a
Pennából!

Olyan mint az egyszeri tót
Boeskora,
Legyen a kedv kicsiny avagy
Jókora:
Ha a duda megszöllumlik
Mit látsz ott?
Ön magától is eljárja
A tánczot!!!

Nagy Bögös.

Eredeti levelek

Nagy bögös barátomhoz küldöm reperálnyi a zenyim vers.

Tisztelt barátom uram!

Mirt nem versifikálja meg nekünk, mint az becsule-
tezs magyar irzelmü tot zajku 48-as part liveineg, azon a
C hurom egy kis pesznyieskat, vagyizs rigmus, mel zenyim
nemzet becsuletezs hazafisag megdicsérná. Ez mar csak
azir is ajánlhatog, mer zanyim fajbol vagyon Toth Vil-
mozs is, lam ő mil nad madar, is mondhatog büszkesig
lehet minden hurbanistanag. Azir is in adem metrom
vagyizs verzsmirtik il forman:

Jaszom baesa velmi sztari
Nyedozsijem dojari
Nyebudumi kukueske kukatyi
Natom mojom kosjari.

Avagy ha teezig, mig mas izs povedalom:

„Estye jednu na roszhodnu . .
Vinsujemtyi takuvernna,
Akoszomja tyebebola.
Vinsujemtyi dusamoja“

Mikor az első metromozs Kizs-Körösöm eldanoltág,
ipen akor Keckemétről Szües Imro izs nalrnk volt, izs
fizete zanyim zatyafianak sok bor izs palenkut, hogy
csak danyolják mig az a baesa vagy juhásznotat, mer
zövé zapja is lesi Szües Imre juhász számado volt, izs ő
anak mint kizsbaesa (juhász bojtár) örizte nyajat. Ekor
aztan elis beszilte, hogy milen szipen megtanyulta ő furo-
lyalái, aj füttyülni, aj tanczuvatyi izs verekednyi, ugy
hogy mos mar nem csak farkas tuga meg agratnyi, ale

teraz a kapitanykut is meg pofoznyi. A másik pesznyies-
kat, vagy verzset penig mikor halota danyolni mingyar
felebresztete meganak szerelem, vagyis adig futkosta va-
rosban mig egy pekni gofesát (szép lanyt) nem tanyalta.
Ezt a szip lany aztan elvete, férhez izs ata, izsmit₂ elvete,
izs mos mig sincs zsená. (asszony) Ilen hatás tud szülnyi
mienk verzsz, hogy meg javul töle zember. Azir Nagy
bögös barátom izs legyen szivezs nekünk csak eczer is
mas huron probalnyi bögöznyi, maj meg latya, hogy
Szües Imro tanczra kap, izs mig sok szip tehecsig, mi
bele van szaradva, fogja az altal kipiszkalnyi.

Sztropko.

Pattantyuk.

A mult hetekben egy nagy-székelyi sváb parasztnak
kis fiaeskája született és esodák esodája! a kisednek
akkora bajusza volt mint az apjának; elbe-
szélte ezt a furcsa történetet egy orvosi körben egy fiatal
ember, az orvosok rögtön böles vitatkozásba elegyedtek,
s ki akarták magyarázni nagy tudományosan a dolog ter-
mészeti okát; s midön már csaknem estig folyt az erős
vita, akkor nevette el magát a fiatal ember „boldogtala-
nok! persze hogy mindenik sváb paraszt fiának már szü-
letésekor akkora bajusza van mint az apjának, miután a
svábnak ninesen bajusza!

Bueszutatót olvasott a rectorom egy falusi ház udva-
rán egy kegyes özvegy asszony koporsója felett. Az öz-
vegynek minden érdemeit elősorolta ékes rigmusokban;

közbe a kutya meg elkezdett vonítani; de ez a discánt nem hozta zavarba az öreg rectort, hanem a kutyára is esapott hamarjában ilyen ékes rigmust:

„Sirhatsz te is Tisza ez el száradt ágon
Ő volt a te anyád ezen a világon.“

Ott volt a minap a harkányi fürdőben, a tudományosságáról és eredeti ötleteiről egyiránt híres D...s kálmista pap is. Épen fényképésszel lakott egy udvarban, egyszer csak beállit D. szobájába egy szörnyen kicsipett igen kevély, de igen ragyás zsidó legény menyasszonyostól e kérdéssel:

„Khérem maga a fotográf?„

Igen felelt D...s.

Hát le thudna-e engem jól photografirozni?

Az nem lehet felelé D.

Miérth? szól a zsidó legény megütközve —

Mert az ilyen darabos arc elrontaná a gépet.

Erre dühbe jött a szép völegény s azt mondja, no akkor hát thudja magával nem is photografirozunk, hanem levethetem magamat olajba vászonra.

Inkább ajánlanám, hogy ma l o m k ö r e vetesse le az úr magát szól. D. ott majd a ragyák hivebben vissza tükröződnek. Erre aztán elkotródott a lefőzött völegény mintha csak ostor hegyre vették volna.

Hulló sziporkák.

Megjelentek Benedek Aladár divatos költőnek újabb versei „hulló levelek“ czim alatt. Ha egészséges erkölcsü ember végig olvassa megborxad és elundorodik azon, hogy tiz év óta hova sülyedt az egészséges magyar költészet. A nemesebb és magasabb élvek helyett a bordélyházak kéjes éjszakáit éneklí; és kéj után sovárogo, a szerencsétlen flótás minden keserve most már a miatt van, hogy „ina tágul.“

És ezek a költemények a női olvasó közönségnek vannak szánuva! mi is énekeljünk meg az inaszakadt poétát.

Igy ni: „Jó Benedek Aladár.

Minek voltál esapodár?

Pegazusod biceg már.

Mint a sánta kan agár.“

Benedek Aladár hulló leveleiről jut eszünkbe egy régi kép. Valahol egy esárda falán láttuk esirizzel föl ragasztva. A kép ez:

Egy halász legény huzza ki hálóját a folyóból s benne hal helyett egy szép leányka van s azt mondja rá a halász:

„Jaj de sok munkámba került.

„Mig e hal hálomba merült.“

A partról nézi a halászatot egy kolduló barát s azt jegyzi meg rá:

„Ha ily t o k o n bójtölhetnek,
Minden hust elfelejtenék.“

A tulsó partról is nézi az egész dolgot szomoruan egy két mankós koldus, a meg azt mondja:

„Vigyázzatok tüzes adta!
Én mankón járok miatta.“

Most a szépirodalom ilyen mankós koldusa Benedek Aladár.

Szabadkai életképek.

XXVII. kép.

Rendőri szabályok.

Miután jogositva érzem magamat arra, hogy a paliesi fürdőintézetet, mint a város tulajdonát, csak úgy per m o p s z — a közgyűlésnek csupán h o z z á s z a g o l h a t á s a mellett haszonbérbe adhassam: emélfogva jogot tartok ahoz is, hogy a rendszabályokat az én gusztusom szerint alkossam. — Jelesen:

1-ör. A vendéglős az ő pinczér személyzetével együtt az illem határai fölé helyeztetik. — E szerint:

2-or. Köteles a vendég a pinczér gorombaságait zsebre rakni.

3-or. Ha netán a vendég a pinczér durva sértegetését önhatalmilag megtorolni merészkednék: úgy jogában áll nemesak a megtorlott pinczérnek, hanem egy másik — szükség esetében pedig egy harmadik pajtáspinczérnek is a vendéget amúgy istenigazában eldöngetni és felpofozni.

4-er. A pofozkodó pinczér tovább is folytathatja szolgáltatát; a felpofozott vendég pedig haza mehet.

5-ör. Ezen rendszabályok végrehajtásával a főkapitányság és a városi sebész, mint a dlátus, bizatnak meg.

Kelt mult vasárnap.

Lénard Máté

candidatus „mindenes.“

Kecskeméti kardal.

ad nótám: Sári klári tullájrom stb.

Tullájrom tullájrom ujjujuju!

Tullájrom tullájrom jajajajaja!

Korhadt Döme, Lipóczi, Halasi, Lipóczi,

Fektor, Varga, Boros Tóbi

tullájrom pries!

Milyen demokra- (Illusztrált felelet Jókai

A segéd kapacitálja az inast.

Muskari: hát még ez a posolya
kerülő is karoná?

(Kövesválasztás előtt)
Gyula ur: mit alkalmatlanodik lend
Ferenor garda?

(Kövesválasztáskor)
Kedves Ferlo' bátya: 'hát ki az éjenti?

Vili urfi: (a falun) Kedves Pannita!
hányat a tojásból?

(a városban) Kéret csókolom
kép nagyvád.

ták vagyunk mi? fürdői predikációjára.)

Gyónáskor.

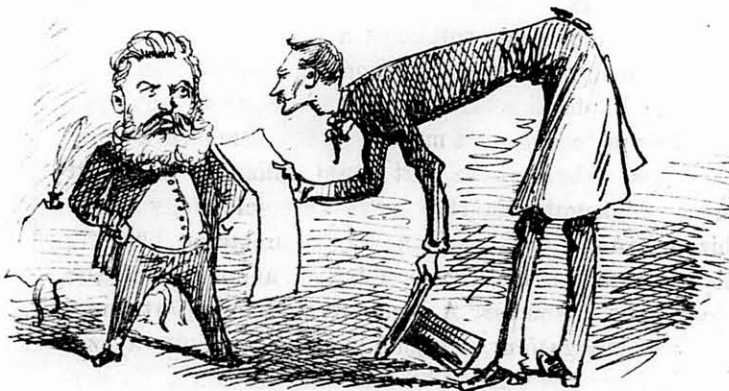
Gyónás után.

*Liszt: „a magyarnak nincs
zeneje.”*

*Crimbalanos: Hadd ez má' no! hát ez a la-
lapálás is muzsika?*

„Köszönöm”: Esedexem nagyságod előtt.

*Consciopter: Az angyalok! látsva meg
az ember, miből lesz a herce?*

Legalább, legfőlebb.

Istenem! milyen úr egy cultusminiszter,
A merre elfolynak a Lajta és Iszter!
Talán a királynak ő a keze-lába — ?
Azért kotorászhat az üres ládába.

Bársony kanapéján magát végig veti,
A bolond világot jó-izűn neveti:
Magas hényelemből néz a szegény népre,
Melyet kiszámítva vezettek a jégre.

Parancsol hangosan: domine Tanárki!
A népne elésben reformot találj ki;
Mert a néptanítók a nyakunkra nőnek
S nem a magas kormány bordájában szőnek!

„Igen excellenza! látom hogy e férgek
Az öszalkotmánynak gyökerében élnek;
Ki fogják dönteni, ha nagyon meghíznak,
Örlő erejükben már is nagyon biznak.“

— Nem kell okoskodni! a mit parancsoltam
Se idő, se óra készüljön el gyorsan!
Magas tetszésünket, hogyha megnyerheti:
A titkári díjat még megkettőzteti.

Szerény alázattal elvonul a férfi
Basája sebzését fájdalmasan érzi,
De ha gondolkozni adta bérbe lelkét
Hősileg kiállja, sujtsák vagy emeljék.

Gondolkozik rajta, de hát mily reformot?
Inkább felépítne egy pisai tornyot.
Brávó! vivát! megvan! találtam új földet,
Csak a „legalább“ helyt álljon a „legfőlebb!“

A bársony kanapé elé hajlong szépen,
Viszi a reformot eszébe s kezében:
Prüszköl, köhög, topog, hogy ura meghallja,
A ki déli álmát duplán kiszunnyadja.

Itt az üdvös reform, excellentiás úr!
Belé fájult fejem, mondhatom kutyául!
Nagy elődje Eötvös a néptanítónak
„Legalább“ háromszáz forint díjt mond jónak:

Ezt így reformálom: hogy „legfőlebb“ legyen
Háromszáz forintja osztrák becs-értékben!
— Pompás az észjárás domine Tanárki,
Teremtésese helyben hagyhatja akárki!

Boldog néptanítók, az állam beh szeret
Kéztől adogatja a falat kenyeret!
Egészségekre felvigyáz keményen,
Ne hogy meghizzatok a roppant bőségben!

Herkó Péter.

Alázatos interpelláció

Kerkápoly Károly pénzügyminiszter ő excellentiájához.

A minapi vihar alkalmával egy csapat varju a régi esonka vártoronyról az én omladozó falaimra szállván, nagyban károgták, hogy exciád rendes szokásához hiven ismét kölesönt még pedig húsz millió porosz tallérnyi kölesönt méltóztatott nagy kegyesen kötni: alázatosan a végből vagyok bátor exciádat interpellálni, szándékozik-e — ha a pénzt kezébe kaparinthatja — engem megreperálni, illetőleg újból építeni, vagy tovább is világ esűfjára s a járó kelők valamint a vízfordó szamarak rettentésére ily szánandó állapotba hagyván, drága árendát fizetni.

A auna-földvári régi sóház romladozó maradványa.

Adomák.

A zirci barátok iskolájában tanult egy korhely fiu. közvizsgák alkalmával megbuktatták: vizsga után felment az igazgatóhoz s le tett egy ötvenes bankót a direktor asztalára, azon kéréssel, hogy igazítsa ki az igazgató ur a kalkulussát, ezt pedig az apja küldi.

Az igazgató ur megörülve a nagy bankónak, azonnal megírta a jó bizonyítványt, mit a fiu zsebre dugott.

Ez alatt — kicsinált terv szerint — másik két tanuló is megjelent a director urnál holmi bizonyítvány ürügy alatt. S az előbbi fiu csak nem távozik, utóbb kérdi a direktor ur „mit vár barátom hisz a bizonyítványát oda adtam már? Negyvenhat forintot vissza ebből az ötvenesből, mert a bizonyítványért csak 4 frt jár.

A barátnak mit volt mit tenni, vissza adott 46 frtot, mit a diákok con amore megittak a director ur egészségére és bosszuságára.

Egy másik tanuló szintén a barátoknál rossz osztályzatot nyert, pénze nem volt hogy a dolgot helyre hozza, az apjától meg rettenetesen félt hogy áztatott kötéllel várja oda haza: kapta kiment a piacra, kialakodott egy pár szép kövér malacot s azt mondta az áruló embernek hogy csak hajtsa a barátokhoz, ott majd kifizetik. Ő azalatt bement az igazgató tanárhoz azon kéréssel: hogy adjon jó bizonyítványt, ayja egy pár kövér malacot küldött; a disznókat meg is mutatta az ablakból, amint téregette be a klastromba az ember. A bizonyítványt mindjárt megcsinálta az igazgató ur, a tanuló pedig megmondta a szakácsnak, hogy rekesztesse be a disznókat, s a hajtó embernek adjon jó reggelit.

Ez mind így rendiben történt, de a tanulóknak most már kotródni kellett a bizonyítvánnyal; ezt meg aztán úgy tette, hogy volt abban a szerzetben egy barát, aki az

örülteket meglehetősen sikerrel gyógyította, bement ahoz, s elmondta neki, hogy itt egy ember van a ki az elméjében egy kissé meg van háborodva, az ő apja kértére gyógyítsa meg ha lehet; szüntelen két eladott disznónak az áráról fantáziál.

A barát megígérte, hogy segíteni fog; akkor lement a diák a konyhára s az embernek azt mondta: hogy ebbe s ebbe a szobába menjen, ott majd kifizetik, természetesen az orvos barátához igazította.

Az ember be is állított a baráthoz, az nyájasan leültette, kikérdezte: hány éves? hol lakik? van-e felesége? gyermeke? stb.

Az ember egész becsületudással megfelelt, később kérdezgette életrendjét, hogy bort pálinkát iszik-e? az ember azt mondta, hogy iszik biz ő csak legyen.

A barát azt felelte: hogy ezután nem lesz szabad innia egy esőpöt se. Az ember egészen megütközött ezen, s készülni kezdett s kérte a disznók árát. A barát gondolta, hogy ismét örülési rohamok mutatkoznak, le hívta a kuthoz, ott két jó erős fráterrel nyakon csipette s hatalmasan megzuhanyoztatta; az ember kapálózott káromkodott, fenyegetődött, s egyre kérte a disznók árát, utóbb megkorbácsolták keményen, s berekesztették egy pinezelyukba.

A szegény ember már egészen kétségbe volt esve, midőn este felé a felesége feltalálta és a szerzetest az egész dolog felől felvilágosította. Azalatt a disznókat már le is ölték. Az árukat aztán csakugyan ki kellett fizetni a barátoknak. De már akkor a lurkó diák a tizedik falun is túl járt a bizonyítvánnyal.

!!! Kérelem !!!

pénzügyminiszter ö nagy méltóságához.

Alólírottak, mint Dunaföldvár városának leggyőresebb de egyszersmind legszorgalmasabb s munkásabb tagjai, a régből bátorkodunk excellenciádhoz alázatosan folyamodni, hogy városunk négy legkövérébb s ép azért leglustább és legsemmitevőbb tagjai, névszerint: Páter Makutyi apát, Bakó József vontató, Vaskó István vontató és Király János adótiszt urakra a fogyasztási adót dupla mértékben kivettetni méltóztassék, annyival is inkább: mert nevezett urak nemesak az étel és italban, hanem a drága időben is nagymennyiségű fogyasztást tesznek.

Szelestei Sanyi gazdász.

Lenner mk. őrök.

Farkas Béla ellenőr.

Vicsik mk. nőintézettulajdonos.

Drumm, Drumm, Drumm.

Közhirré tétetik, miszerint a ráczkevei jobboldal „Kaszinót“ akar felállítani a hidfőnél; még pedig egész felszereléssel, s már nem hiányzik egyéb, mint egy mészáros, a ki majd vasárnaponként birkákat fog vágni;*) mert a követválasztáskor a kapitány birkáit igen jóízű pörkölt husnak találták: fölhivátnak tehát az illetők, hogy jobboldaliságuk alapos kimutatása mellett folyamodjanak, hogy egy főt birkahust kaphassanak, — mert ha ki nem bírják mutatni jobboldaliságukat, az esetben a patyikus visszavetteti folyamodásukat, a ki oly fanatikus jobboldalista, hogy feleségének pesti házában az olyan lakót, a ki csak a baloldalhoz szítt is.. meg nem tűri. A jobboldal meghagyásából — kidobolja a rendes dobos a

Poldi.

Helyreigazításul

a Ludas Matyi t. szerkesztőségének.

T. Szerkesztőség! A Ludas Matyi 29. számában az állittatik rólam, hogy engem az inasom vágott le a kötélről. Ez merő ferde állítás. — Igenis levágott a kocsisom, midőn 30 ezer frtnyi fərbli veszteség miatt az istálló padlason felakasztám magamat, s ez alkalommal az elvágott istráng árát, — tizenkét az az 12 osztr. ért. krajezárt — ki is fogtam a ficzkó béréből.

Zsigóka Iván.

*) Itt vagyok én a valódi mészáros, a ki nem csak birkát, de ezimeres ökröket is szoktam vágni. **Ludas Matyi.**

Discurszus.

Jókai és a tihanyi echo között.

(Jókait személyesíti Mihály gazda, a tihanyi echót pedig Iezig szomszéd.)

Mihály: Milyen demokraták vagyunk mi?

Iezig: Azt már én is szeretném tudni.

Mihály: No hát tudja meg szomszéd, hogy itt Füreden mindenki a legdemokratikusabb egyetértésben éli világát.

Iezig: Az ám... mindenki kiürítheti a pénztárczáját.

Mihály: Itt nin-

esennek osztályfalak, coteriák.

Iezig: A zsidót is méltóságos és nagyságos urnak hívják.

Mihály: Itt az előkelő urak magány mulatságokkal a nagy közönséget nem feszélyezik.

Iezig: Nem ám, mert a levegőt is más sétányon csak is zártkörben élvezik.

Mihály: Itt a fiatalság példát ad, szerény szabad-
elvű magaviseletével az új nemzedéknek.

Iezig: Szobájukból frakk, czilinder, plundra nélkül ki sem lépnek.

Mihály: Itt a papok bőkezűek, reformerek.

Iezig: A bírónél, s a ruletnél nagy mesterek.

Mihály: Itt a kormánypárt egészen liberális.

Iezig: Méltóztatik megjelenni a kútnál is.

Mihály: Itt a tisztviselők velünk egy asztalnál ülnek, ha szükség reggelig is.

Iezig: A ferblin és a makaón el is nyerik az utolsó filléred is.

Mihály: Itt a szépség valódi aristokratizaja.

Iezig: Képét mind kipuderozza és kipingálja.

Mihály: A hölgyvilág egymással versenyez a toillettek egyszerűségében.

Iezig: Egygyen ezer forint ára puttz van épen.

Mihály: Itt mindenki nagy hazafi s áldozatkész.

Iezig: Tréfálsz édes Mór barátom! ha így beszél.

Zsiga postás.

Egy előfizetőknek (??) ott valahol Balassa Gyarmat körül: Nem tehetünk róla, hogy önnek a

Ludas Matyi nem tetszik, azt mondja a diák: de gustis ne dispis — kinek a pap, kinek a papné — tudassa becses nevét, szívesen visszaadjuk pénztét, hogy prenumerálhasson a... Borsszem Jankóra.

Deszath Géza urnak Komáromban: Ludas Matyi mult évi folyamával — több szám hiányozván belőle — nem szolgálhatunk.

A kecskeméti gányónak: De már édes gányó barátom! moderálja magát, mert a Matyi az efféle verseket:

„Főispán lösz Horvát Döme

Hogy fusson ki mindkét szöme“

még akkor sem közölné, ha mingyárt Szücs Imre kívánna is.

Előfizetési felhívás.

Hass. alkoss. gyarapíts. a haza fényre derül.

A „NÉPSZAVA“ a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hű őre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; uttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendíthetetlen harczosa kedves hazánk függetlenségének.

Jelszava tehát: **Függetlenség, szabad nép, és önkormányzat!**

Gyűjtőnek minden öt előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Előfizetési ár:

Évnyegyedre . . . . . 1 frt
Félévre . . . . . 2 frt

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.

Felelős szerkesztő: Főszerkesztő és kiadó tulajdonos
Mészáros-Hevesy Antonia. Mészáros Károly

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**